

Libris

Respectabilii oameni și cărți

111

cele mai
frumoase

poezii
de
dragoste

DIN LITERATURA ROMÂNĂ

NEMIRA

111
cele mai
frumdoase
poezii
de
dragoste

DIN LITERATURA ROMÂNĂ

Ediția a II-a

Argument și selecție

MARIUS CHIVU & RADU VANCU

Cuprins

Argument	5
1. ÎNCEPUTURI, ÎMPLINIRI, ÎNĂLȚĂRI	
<i>„acum de când te iubesc“</i>	
DANIEL BĂNULESCU (n. 1960)	
Continuă să dai totul pe ultima sută de metri	9
ANA BLANDIANA (n. 1942)	
Cuplu	11
M. BLECHER (1909–1938)	
Poem.....	14
NICOLAE COANDE (n. 1962)	
Tălpi mici.....	16
ROMULUS BUCUR (n. 1956)	
cântecel (de deșteptare)	18
MIRCEA CĂRTĂRESCU (n. 1956)	
Era timpul florilor	19
VSEVOLOD CIORNEI (n. 1955)	
De fapt	23
DAN COMAN (n. 1975)	
poem de dragoste.....	24
COSTACHE CONACHI (1778–1849)	
Într-o sară.....	26
ȘTEFAN AUG. DOINAȘ (1922–2002)	
Făptura ta	27
GEO DUMITRESCU (1920–2004)	
Școala frumuseții.....	28

MIHAI EMINESCU (1850–1889)	
În ochii mei nimica de azi nu are preț.....	30
ȘERBAN FOARȚĂ (n. 1942)	
L'orœeile qui voit ma voix.....	32
B. FUNDOIANU (1898–1944)	
Femeie luminoasă.....	33
EMILIAN GALAICU-PĂUN (n. 1964)	
fost-am șoarece de bibliotecă odată.....	34
MIHAIL GĂLĂȚANU (n. 1963)	
Cântarea miresei.....	35
D. IACOBESCU (1893–1913)	
Gavotă.....	37
BOGDAN IANCU (n. 1977)	
Dragostea.....	38
MAGDA ISANOS (1916–1944)	
Mâna ta.....	41
ADRIAN MANIU (1891–1968)	
Primăvară futuristă.....	42
ALFRED MOȘOIU (1890–1932)	
Năzuință.....	43
ALEXANDRU MUȘINA (1954–2013)	
Lied domestic.....	44
ION MUREȘAN (n. 1955)	
Poem de dragoste (la Satu-Mare).....	46
GELLU NAUM (1915–2001)	
Zenobia.....	47
IOANA NICOLAIE (n. 1974)	
Într-un oraș de sclipici.....	49
O. NIMIGEAN (n. 1962)	
peter pan se întoarce.....	51
IUSTIN PANȚA (1964–2001)	
Ce frumos arde focul tău.....	53
ANTON PANN (cca. 1796–1854)	
Până când nu te iubeam.....	55

ION PILLAT (1891–1945)	
Aci sosi pe vremuri.....	56
IOAN ES. POP (n. 1958)	
*** (zi cu stele, ger cu neguri, hai, iubită, la primblare) ...	59
CRISTIAN POPESCU (1959–1995)	
luna de miere.....	60
OCTAVIAN SOVIANY (n. 1954)	
*** (Flori de migdal sub pernă și-n pat sunt presărate) ...	62
DAN STANCIU (n. 1952)	
Simetria fierbinte.....	64
LIVIU IOAN STOICIU (n. 1950)	
Zice, bând dintr-un pahar de plastic.....	66
VIRGIL TEODORESCU (1909–1987)	
Garoafa convulsivă.....	67
TRISTAN TZARA (1896–1963)	
Insomnie.....	68
LUCIAN VASILESCU (n. 1958)	
Playboy.....	70
ALECU VĂCĂRESCU (cca. 1760–1799)	
Oglinda.....	72
ELENA VĂCĂRESCU (1864–1947)	
Molcoma filozofie.....	74
ION VINEA (1895–1964)	
Voluptas.....	76
MIRUNA VLADA (n. 1986)	
Auriu.....	77
ILARIE VORONCA (1903–1946)	
Invitație la bal.....	78
2. ÎNDOIELI, ÎNSINGURĂRI, ÎNCHEIERI	
„dat mi-e să plec din iubire“	
GRIGORE ALEXANDRESCU (1810–1885)	
Suferința.....	81
DIMITRIE ANGHEL (1872–1914)	
Scrisoare.....	83

TUDOR ARGHEZI (1880–1967)	
Dragoste târzie.....	84
CEZAR BALTAG (1939–1997)	
Celei care se îndepărtează cu o floare a uitării în mâini.....	86
MARIA BANUȘ (1914–1999)	
Scrisoare.....	88
EMIL BRUMARU (n. 1939)	
Cântec naiv.....	89
CONSTANȚA BUZEA (1941–2012)	
La fel de lin ca mâinile prin mâneci.....	90
ION CARAION (1923–1986)	
Interludiu.....	91
NINA CASSIAN (1924–2014)	
Voiam să rămân.....	93
RUXANDRA CESEREANU (n. 1963)	
avaria.....	95
DOMNICA DRUMEA (n. 1979)	
Zăpadă.....	97
IONEL CIUPUREANU (n. 1957)	
Am fost.....	98
MARIANA CODRUȚ (n. 1956)	
poem despre dragoste.....	99
RADU COSAȘU (n. 1930)	
Nu faci nimic pentru mine.....	100
TRAIAN T. COȘOVEI (1954–2014)	
Cina cea de taină.....	103
PETRU CREȚIA (1927–1997)	
Ne-am întrebat de-atâtea ori.....	106
ANA DRAGU (n. 1976)	
dragoste nu.....	108
AUREL DUMITRAȘCU (1955–1990)	
Toamna congestionată de nopți.....	110
TEODOR DUNĂ (n. 1981)	
Istoria mâinilor.....	111

ELENA FARAGO (1878–1954)	
Iubește-mi mâinile și ochii.....	113
FLORIN IARU (n. 1954)	
Stereoscopie sau 143 de cuvinte.....	115
NORA IUGA (n. 1931)	
inimă albastră.....	117
VINTILĂ IVĂNCEANU (1940–2008)	
Moartea trubadurului.....	118
MARIANA MARIN (1956–2003)	
Elegie XII.....	120
ANGELA MARINESCU (n. 1941)	
Blues.....	121
VIRGIL MAZILESCU (1942–1984)	
vei auzi din nou: fii inima mea.....	123
GABRIELA MELINESCU (n. 1942)	
Cântec cu toată gura.....	124
ION MINULESCU (1881–1944)	
Celei care minte.....	125
FLORIN MUGUR (1934–1991)	
Despărțire.....	128
VIOREL MUREȘAN (n. 1953)	
Coline reci.....	129
ȘTEFAN ROLL (1903–1974)	
Etc.....	130
ANDRA ROTARU (n. 1980)	
Până la tine.....	131
DAN SOCIU (n. 1978)	
*** (aș vrea să-ți pot vorbi).....	133
MARIN SORESCU (1936–1996)	
Sonetul XX.....	134
RADU STANCA (1920–1962)	
De ce dai voie vântului.....	135
PETRE STOICA (1931–2009)	
După plecarea ta.....	136

FLOAREA ȚUȚUIANU (n. 1953)	
Hot Line.....	138
MIHAI URSACHI (1941–2004)	
Inscripție pe o piatră de pe țarm.....	140
IENĂCHIȚĂ VĂCĂRESCU (1740–1797)	
*** (<i>Zilele ce oi fi viu</i>).....	141
VASILE VLAD (n. 1941)	
Despărțire.....	142
3. ÎNTREBĂRI, ÎNTOARCERI, ÎNSEMNĂRI	
„un adaos la iubire“	
GHEORGHE AZAP (1939–2014)	
Da! Îmi aduc aminte!.....	147
G. BACOVIA (1881–1957)	
Vae Soli.....	149
T.O. BOBE (n. 1969)	
Amintirea de dragoste a lui nea Gică.....	150
LUCIAN BLAGA (1895–1961)	
Cântecul focului.....	152
GEO BOGZA (1908–1993)	
XVI.....	154
RADU CÂRNECI (n. 1928)	
Sonetul XCVII.....	156
SVETLANA CÂRSTEAN (n. 1969)	
*** (<i>Adevărul e că niciodată n-am știut să aproximez</i> <i>distanțele</i>).....	157
EUGEN CIOCLEA (1948–2013)	
Love Story.....	159
LEONID DIMOV (1926–1987)	
Cumpărături.....	161
MIRCEA DINESCU (n. 1950)	
Cântec de inimă albastră.....	163
ADELA GRECEANU (n. 1975)	
Provinciala.....	165
LETIȚIA ILEA (n. 1967)	
după multă vreme.....	167

CEZAR IVĂNESCU (1941–2008)	
Părul cel mai lung din lume	169
MIRCEA IVĂNESCU (1931–2011)	
heathcliff plângând	171
T.S. KHASIS (n. 1975)	
*** (<i>ne țineam de mână ca doi îndrăgostiți și chiar credeam că-i așa</i>)	173
CLAUDIU KOMARTIN (n. 1983)	
ca un poet dintr-un film coreean.....	175
ȘTEFAN MANASIA (n. 1977)	
Taurul mecanic	177
MARIN MĂLAICU-HONDRARI (n. 1971)	
Ce se trece sub tăcere	180
ION MONORAN (1953–1993)	
116	182
MIRON RADU PARASCHIVESCU (1911–1971)	
Amar	184
BOGDAN O. POPESCU (n. 1971)	
nostalghia.....	186
C.A. ROSETTI (1816–1885)	
A cui e vina?.....	188
NICHITA STĂNESCU (1933–1983)	
Evocare.....	190
THEODOR ȘERBĂNESCU (1839–1901)	
Umbra.....	191
IULIAN TĂNASE (n. 1973)	
Cum aș putea oare să te uit?.....	192
CONSTANT TONEGARU (1919–1952)	
Femeia cafenie.....	193
NICOLAE VĂCĂRESCU (1784–cca. 1825)	
În rai fără tine	195
ALEXANDRU VLAD (1950–2015)	
Poem.....	196
SORIN GHERGUȚ (n. 1973)	
Sonet (take 2)	198

1. ÎNCEPUTURI, ÎMPLINIRI, ÎNĂLȚĂRI

„acum de când te iubesc“

Continuă să dai totul pe ultima sută de metri

Ei, cum să nu știi? Tu știi
Și o știi cu fiecare din celulele tale
Cum după o oră de stat împreună la coadă
Ne cuprinde o puternică dorință sexuală
Te îngălbeneai găfâiam
și nu reușeam să ajungem decât pân' la lift

Și mă-nnebunești
Îmi treci degetele peste tâmpile și mă-nnebunești
Vorbind încet și deschizi gura
Până ce apuc să văd intestinele tale
Nervoase și sâcâite și gata
Și plesnind din cozi
Și așteptând să te iau

Cum să nu știi?
Ești mai frumoasă cu două degete decât orice
femeie

Mai fierbinte mai adâncă mai tandră

Decât oricare altă femeie din lume
Dacă degetele tale n-ar fi deja numărate
Dacă sânii tău n-ar fi decât cele două porecle
Date ție de Dumnezeu
Din zilele în care Dumnezeu făcea carne

Și mă uluiеști
Îmi strigi numele te apropii de mine și mă uluiеști
În camera trupului tău am totdeauna fotoliile
din față de la televizor

În pat am patul
În bucătărie am trepiedul vienez pentru cafea
Dar te îngălbenești
Gâfâim

Și nu reușim s-ajungem decât pân' la lift

Te voi iubi pân' la sfârșitul patului, 1993

Cuplu

Unii te văd numai pe tine,
Alții mă văd numai pe mine,
Ne suprapunem atât de perfect
Încât nimeni nu ne poate zări deodată
Și nimeni nu îndrăznește să locuiască
pe muchia

De unde putem fi văzuți amândoi.

Tu vezi numai luna,

Eu văd numai soarele,

Tu duci dorul soarelui,

Eu duc dorul lunii,

Stăm spate în spate,

Oasele noastre s-au unit de mult,

Sângele duce zvonuri

De la o inimă la alta.

Cum ești?

Dacă ridic brațul

Și-l întind mult înapoi,

Îți descopăr clavicula dulce

Și, urcând, degetele îți ating

Apoi brusc se-ntorc și-mi strivesc

Până la sânge gura.

Cum suntem?

Avem patru brațe să ne apărăm,

Dar eu pot să lovesc numai dușmanul

din fața mea

Și tu numai dușmanul din fața ta,

Avem patru picioare să alergăm,

Dar tu poți fugi numai în partea ta

Și eu numai în cealaltă parte.

Orice pas este o luptă pe viață și pe moarte.

Suntem egali?

Vom muri deodată sau unul va purta,

Încă o vreme,

Cadavrul celuilalt lipit de el

Și molipsindu-l lent, prea lent, cu moarte?

Sau poate nici nu va muri întreg

Și va purta-n eternitate

Povara dulce-a celuilalt,

Atrofiată de vecie,

Cât o cocoașă,

Cât un neg...

Oh, numai noi cunoaștem dorul

De-a ne putea privi în ochi

Și-a înțelege astfel totul,

Dar stăm spate în spate,

Crescuți ca două crengi

Și dacă unul dintre noi s-ar smulge,
Jertfindu-se pentru o singură privire,
Ar vedea numai spatele din care s-a smuls
Însângerat, înfrigurat,
Al celuilalt.

Octombrie, noiembrie, decembrie, 1972

Poem

M. BLECHER (1909-1938)

Învelișul tău
Ca o pasăre în cuibul inimii
În râuri de sânge te scalzi
Și zbori prin vârful degetelor mele

Când pleci
Corpul regăsește infinita lui greutate
Și peisajul deschis beant
Înseamnă lipsa ta

Cu mâini adânci ca niște panere
Mă scoți din oceanul somnului
Și capul îmi sună ca o scoică

Tu piatră aruncată în lac
Tu cerc de apă părăsindu-te

Poate că așteptându-te va învia

Cadavrul unui cuvânt

Și el cu lanterna lui oarbă mă va plimba

Prin noapte

Părul tău va fi întunericul ei

Și eu mă voi cufunda în umbre

Corp transparent, 1934

Tălpi mici

NICOLAE COANDE (n. 1962)

Tălpi mici, zăpada din curte arată că ai trecut pe aici
az'noapte,
umerii tăi dezgoliți lumineau un imperiu,
sertare pline cu sărutări mici împachetate atent,
luna crăpată
se varsă în patul în care nu pot dormi
preocupat să înțeleg cărările filozoficești ale trupului
și delicatele sale contorsiuni,
nu te poți scufunda de două ori în apele
aceleiași femei,
nu poți gândi la fel despre două năluci,
nu poți scrie la fel în pagina dublă,
tălpi mici invadează așternutul, scrisul și ceva nu poate
fi numit direct în poem.
Nu e ciudat că scriu despre tine în timp ce sunt citit
de trei femei
fără ca ele să se cunoască?
Tu numești asta trinitate absentă?
Eu voi abandona orice pretenție de a-i spune
cumva.

Cartea se scrie,
pași mici pe zăpada sub care adoarme infamia
în vreme ce mâinile te caută într-un vas de argint
răsturnat.

Femeia despre care scriu, 2010